

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017,
adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Victor Moroz împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a ț ă

La 24 decembrie 2014, Victor Moroz a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ (f.d. 3 recto-verso).

În motivarea acțiunii menționează că, la 07 noiembrie 2014 s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Râșcani cu cerere privind neeligibilitatea participării juristului Casei Naționale de Asigurări Sociale – M. Mustață în calitate de reprezentant al Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Râșcani, însă la petiția dată nu a primit răspuns în termenul legal.

Ulterior, s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale cu cerere în baza Legii privind accesul la informație, prin care a solicitat furnizarea informației cu privire la poziția CTAS pe fiecare pretenție în parte, care pretenții sânt recunoscute de CTAS și care nu, cu anexarea probelor în confirmarea acestora.

Solicită obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Râșcani să furnizeze informația solicitată prin cererea depusă, conform cerințelor formulate și repararea prejudiciului.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 octombrie 2016 (f.d. 95, 100-103) s-a admis cererea; s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a elibera lui Moroz Victor informația solicitată prin cererea din 7 noiembrie 2014 referitor la participarea în ședința de judecată a juristului M. Mustață; și s-a încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul lui Moroz Victor prejudiciul moral în mărime de 200 de lei.

În susținerea soluției adoptate, prima instanță a reținut că, pârâtul nu a demonstrat faptul că a dat răspuns reclamantului la cererea înaintată de acesta la 07 noiembrie 2014.

Astfel, instanța inferioară a conchis că, prin prisma art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, cererea lui Victor Moroz urmează a fi admisă.

Cu privire la repararea prejudiciului cauzat, ținând cont de circumstanțele cauzei,

de importanța răspunsului pentru reclamant, prima instanță a conchis necesar de a încasa de la pârât prejudiciul moral cauzat reclamantului Victor Moroz, prin neexaminarea petiției în termenul stabilit de legislație., or, potrivit art. 25 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, în cazul admiterii acțiunii, instanța de contencios administrativ se pronunță, la cerere, și asupra reparării prejudiciului material și moral cauzat prin actul administrativ sau prin neexaminarea în termenul legal a cererii prealabile.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 (f.d. 132, 133-138) s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 12 octombrie 2016.

La 06 iunie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 și a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 12 octombrie 2016, cu emiterea unei încheieri, prin care să fie scoasă cererea de pe rol, deoarece nu a fost respectată calea prealabilă de soluționare a litigiului (f.d.143-146, 147).

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele factice ce țin de fondul cauzei și memoriul expus în cererea de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că

aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind declarat în termen, deoarece conform avizului de recepție DS2000758076AS, recurentul a recepționat la 28 aprilie 2017 decizia instanței de apel din 02 martie 2017 (f.d. 142), iar cererea de recurs a fost depusă la oficiul poștal la 06 iunie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe plic (f.d. 147).

Instanța de recurs taxează că potrivit articolului 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

În acest sens, completul menționează că recurentul, neconformându-se prevederilor legale, a formulat o simplă cerere de recurs, fără evidențierea memoriului ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, circumstanță care în esență face imposibilă exercitarea de către instanța investită cu soluționarea căii de atac, a controlului legalității deciziei de recurate.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

Ca urmare, necorespunderea recursului exigențelor prestabilite în alin. (1) al art.437 din Codul de procedură civilă, și care nu conține esența și temeiurile lui, argumentul ilegalității actului de dispoziție atacat, precum și propunerile respective, constituie temei de inadmisibilitate a recursului în cauză.

Completul consideră relevantă jurisprudența CtEDO la examinarea cauzelor în care Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (Van Harn împotriva Germaniei).

Astfel, instanța de recurs menționează că recurentul fiind interesat în soarta

soluționării prezentului litigiu, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea unui recurs care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, fapt ignorat de aceasta.

Cu titlu secundar, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, sânt similare argumentelor invocate în cererea de apel și care au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs. Această circumstanță evidențiază caracterul declarativ al recursului, lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În acest sens, instanța de recurs reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza *Rebai și alții contra Franței*, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțele de drept ale cauzei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) și prevederile art. 437 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Oleg Sternioală